

Ett vanligt hem i slummen

BRASILIE

Gatubarn får ny chans!

De kallas för slumbarn. De är födda i slummen, i s.k. favelasområden. Till och med polisen fruktar för att gå in i dessa områden och de är tungt beväpnade när de ska dit. I denna miljö lever barnen oskyddade. Livet på gatan är farligt och barnen riskerar att utsättas för våld och övergrepp. Genom gatubarnsprojektet erbjuder vi barnen ett alternativ och de får en chans att finna en ny färdriktning i livet genom gatubarnsprojektet i Salvador.

Slummen ser olika ut beroende på om man befinner sig i en storstad eller på landsbygden. Fattigdomen och det sociala utanförskapet för de som lever i slumområden är påtaglig på båda ställena. Många barn från slummen går inte i skolan, istället tvingas de försörja sig och sin familj på gatan. De tigger, putsar skor, tvättar bilar, stjälar och hamnar ofta i narkotikalangarnas klor. Barnen är vilsna och utan goda föredömen i livet. De ser upp till de "kungar" som styr favelasområdet. Många familjer prioriterar inte utbildning, att barnen hjälper till med att få fram mat för dagen anses viktigare. Men vi har sett att det är möjligt att vända inställningen hos både föräldrar och barn.

Kärlek och tålamod

BarnSamariten började sina insatser i Brasilien 1980, redan då var gatubarnen i fokus. Under åren har vi varit med och räddat och förändrat livet för tusentals barn från gatan och slummen. Det arbetet fortsätter vi med bl.a genom gatubarnsprojektet i Salvador, Brasilien. Här erbjuds barn från gatan, eller barn i riskzonen att bli gatubarn, en möjlighet att börja i fotbolls- eller musikskolan. När barnen tackat ja till en plats så börjar också det stora och svåra arbetet att lära barnen regler, att visa respekt och ta hänsyn. För många är det en svår anpassning. På gatan är livet en fråga om att själv överleva och barnen blir hårda och de stänger av sina känslor för att orka med tillvaron. Ofta saknas gränser och insikt om vad som är rätt och fel. Många av barnen är vana att sniffa lim för att döva sina hungerkänslor och de är i dåligt skick.

Våra medarbetare har mycket tålamod och kärlek. Barnen möts av omsorgsfulla ledare, de får mat och framför allt får de vistas i en miljö som är trygg. Detta påverkar även de hårdaste och mest aggressiva barnen.

Före detta gatubarn blir hjälptränare

Åttio elever finns detta år i fotbollsskolan och alla får sin egen fotbollsuniform när de börjar. Det är fyra grupper på förmiddagen och två grupper på eftermiddagen. På tisdagar och torsdagar så erbjuds de äldsta eleverna lektioner i data och spanska. På så sätt tillbringar eleverna mer tid på projektet, vilket är positivt för det håller dem borta från gatan och droghandeln. Två av förra årets elever är nu 15 år gamla och de kommer att vara med som hjälptränare i fotbollsskolan. De har själva sina rötter i ett stort favelasområde och har växt upp i en våldsamt miljö, men de är mycket duktiga fotbollsspelare och fina föredömen. De har funnits i projektet ett par år och förändrats radikalt under den tiden. Pojkarna går även till den lokala kyrkan och finns med i kyrkans ungdomsarbete. Det är två pojkar som gör avtryck genom sitt fina sätt att vara. Vi är så glada för att vi får vara med och forma nya fina ledare genom projektet.

Alexandre tillsammans med sin mamma och Tiago.

Alexandre lever i favelan

Alexandre är åtta år och under förmiddagarna går han i fotbollsskolan och på eftermiddagen i den kommunala skolan Piratini, som ligger nära hans favelasområde. Alexandres familjesituation är mycket skör. Han bor med sin mamma och sina syskon i ett lånat skjul i favelan, Irma Dulce. För tillfället bor även Alexandres morfar med dem då han är helt sängbunden efter en skada. Området Alexandre bor i är mycket våldsamt. Droghandeln har tagit över gatorna och det är svårt att ta sig in där, till och med om man ska besöka någon. Allt är bevakat av knarkligorna som styr. Den här favelan är okänd i hela Salvador för sin höga våldstatistik.

När polisen tar sig in i favelasområdet skjuter de redan från början och väggarna är märkta av pistolkulor och skott. Till och med polisen fruktar för att gå in i detta område. Människorna lever i ständig rädsla och när inte barnen är på gatan, eller som i Alexandres fall på fotbollsskolan, låser man dörrarna för att man är rädd att vistas ute. Barnen har ingenstans att leka.

Pappan i fängelse

2010 deltog Alexandres pappa i ett bilrån. Han var missbrukare och behövde pengar till sina droger. Han blev gripen av polisen och hamnade i fängelset, Lemos de Brito, och satt där i sju år. När pappan kom ut från fängelset var han åter med i ett rån och sitter nu inspärrad igen. Alexandre har utvecklats mycket sedan han kom till projektet. Tränaren Tiago är en mycket fin förebild. Han är principfast och bestämd men samtidigt en oerhört kärleksfull och bekräftande tränare som barnen och ungdomarna älskar och ser upp till. Tiago har varit fotbollstränare sedan projektet startade och har följt flera hundra barn genom åren. Tiago kommer själv från ett slumområde och har växt upp på samma sätt som eleverna så han förstår dem och det får han respekt för. Alexandre som saknar en god förebild, en pappa, säger att Tiago betyder mycket för honom och att Tiago även har lärt honom att be till Gud.

Alexandres mamma berättar att han älskar att vara på projektet och att hon märker att Guds kärlek finns i hans liv. Hon vet att Alexandre kommer att få ett bättre liv än sin pappa för att han har fått lära sig bra saker i fotbollsskolan. Alexandre är frimodig och vid varje fängelsebesök han gör hos sin pappa så berättar han att det finns en Gud som älskar honom. Genom Alexandre har nu även hans mamma börjat gå till kyrkan som ligger i närheten av favelasområdet och hon tar med sig de andra barnen. Missionär Jesse arbetar med ett stödprojekt för kvinnor inom fängelset och hon har blivit ett fint stöd för Alexandres mamma.

- Även när vi ser att arbetet bland barnen ibland är svårt och tufft så ger vi inte upp. Vi har en stor uppgift att förmedla Guds kärlek till barnen. Gud har visat att han tar hand om arbetet och går före oss även om vi själva känner att vi inte alltid räcker till, skriver Tiago fotbollstränare på gatubarnsprojektet.

Vi vill tacka er som gåvogivare för att ni hjälper oss att hjälpa i olika delar av världen. Vi ser hur liv förvandlas oavsett om det är på skolorna, gatubarnsprojekten, safe housen, kriscentren, i slummen eller hos föräldrar som sitter i fängelse. Vi kommer att fortsätta att arbeta och göra det Gud kallat oss till att göra. Vi vet att det är möjligt att vända hopplöshet till hopp, utanförskap till gemenskap och uppgivenhet till framtidstro.

Tack för att du står med oss!

Gud välsigne dig!

Britt-Marie Ström
Verksamhetsledare

BarnSamariten

Kortebovägen 48, 564 33 Bankeryd

Tfn 036-37 79 00, E-post info@barnsamariten.se, www.barnsamariten.se

Bankgiro 901-1305 Plusgiro 90 11 30-5 Swish 9011305